

ТЕАТАР

Премијера на сцени Српског позоришта у Мађарској

Нушићев хумор актуелнији него икада

Непролазна тема власти, не престаје да инспирише уметнике, од најпознатијег српског комедиографа Бранислава Нушића, преко готово свих позоришних сцена у Србији, до наших уметника у Српском позоришту у Мађарској

Неколико дана након успешне отворене генералне пробе, 6. новембра смо имали прилику да на будимпештанској сцени Српског позоришта у Мађарској, погледамо и премијеру Нушићеве „Власти“, у режији Лидије Стевановић. За ову недовршену једночинку, музику за сонгове је урадио Габор Ленђел.

У духовитој представи освеженој сонговима, гледамо шта се дешава у породици младог министра (Дејан Дујмов) када он постане значајна личност, а његов кум Сава (Јосо Маториц), рођак Арса (Тибор Ембер), школски друг Добросав (Митар Крелић) и госпа Мица (Зорица Јурковић), одједном почну да посећују његову кућу, таста Милоја (Ратко Краљевић) и ташту Мару (Лидија Стевановић). Сви они желе да за себе испослују по њиховом мишљењу сасвим „мале и једноставне“ уступке, када већ имају „протекцију“ у министарству. У представи се појављују још и министрова жена Лепосава (Јована Вечић) и као и момак из министарства (Бранимир Ђорђевић).

Првакиња Српског народног позоришта из Новог Сада, Лидија Стевановић, коју смо летос гледали као једну од Радиних тетака у „Сомборској ружи“, режијом се бавила и раније, а са колегама из Српског позоришта увек радо сарађује.

– Пошто сам и сама глумица, знам шта је глумцима потребно, па сам се као редитељ тиме и руководила. Ово је једна сатира о власти, прича о нашим наравима, увек универзална тема. Настојала сам да све сцене буду до краја урађене, да и говорна и физичка радња буду тачно и прецизно спроведене, и да ништа не остане недоречено. Сонгове смо Габор Ленђел и ја осмислили још летос. Пробе смо почели још пре неколико месеци, али смо због заузетости глумаца, који у „стварном животу“ имају своје професије, морали радити у етапама, обично викендима, када смо могли да се сви ускладимо. Познајем ове

људе и жанр који воле. Са многима сам већ радила и одлично се познајемо, а задовољство ми је било да радим и са младим глумцима, којима сам се трудила да пренесем део свог професионалног искуства.

Чест гост Српског позоришта у Мађарској, Ратко Краљевић, свог Милоја гради са љубављу и разумевањем за једноставног човека из провинције, пијачара који одједном постаје важан, па би желео да му се људи клањају, пред њим скидају шешир и поздрављају га.

– Успела је, по мом мишљењу, и наша генерална проба и премијера. Није ми требало много труда да

уђем у улогу, али сам ових неколико месеци живео са Нушићем, па сам се чак тако понашао и код куће. У представи, моја ћерка је удата за министра Тозу, а ја инсистирам да га сада сви ословљавају пуним именом Светозар. Када се ради о Нушићу, сећам се наших старих глумаца који су били запамћени по тим улогама, као што је била Жанка Стокић, Оливера Марковић, Мија Алексић, Зоран Радмиловић... Погледао сам поново неколико старих филмова, а Нушић је универзалан и можемо да га играмо сада и кроз неколико деценија – прича нам увек расположени Ратко Краљевић кога након ове премијере оче-

кују дејчи програми за новогодишње празнике.

Глумци се слажу у изјавама да Нушића нису досада радили, па је ово одлична прилика да се опробају у овим „евеграмин“ комадима написаним на српском језику, које публика увек и свуда воли.

– Одавно сам желео да радимо управо Нушића, и ево сад је дошла прилика. Све ово што је Нушић давно написао и сада је врло актуелно – открива нам Тибор Ембер, који је морао да усклади своје професионалне обавезе у болници, семинаре и дежурства са пробама и представама.

– Моје колеге лекари знају већ да ја у паузама учим текст и припремам се за представу. Ово је нешто чиме се бавим двадесет и пет година, што ме релаксира и чини срећним. Моја улога има доста текста и ја сам се трудио да га савладам у потпуности. То је помало архаичан језик, радио сам доста и на акцентима. Веома сам захвалан редитељки и колегама глумцима, који су пробе заказивали према мом распореду, који није увек дозво-

НУШИЋ И У НАЦИОНАЛНОМ ПОЗОРИШТУ

Да је Нушић у жижи интересовања и ван Србије, показује и чињеница да се ускоро очекује премијера „Госпође министарке“ на мађарском језику у позоришту *Nemzeti színház* у Будимпешти, а љубитељи позоришта из српске заједнице спремају се да крајем новембра погледају ову најпознатију Нушићеву комедију у Српском народном позоришту у Новом Саду, управо са Лидијом Стевановић у главној улози. Представа је недавно обележила јубиларно 50. извођење и наставља да пуни гледалиште и у овој сезони.

љавао много простора. Са Лидијом сам већ сарађивао, били смо и партнери у представама: „Ко се боји Вирџиније Вулф“ и „Ковачи“.

Али, када на сцену закорачи госпа Мица у тумачењу Зорице Јурковић, омиљене глумице српских сцена у Мађарској, она просто почиње да ври и кључа! Повишени тонови женског гласа који добро зна шта хоће и црвена ружа на реверу, само додају још мало боје Зоричином шарму и енергији коју познајемо. За Јурковићеву Нушић као да је баш писао ову улогу, и веома лако бисмо је могли замислити и у другим комадима нашег комедиографа, попут „Ожалошћене породице“, или „Госпође министарке“. Кад закуца госпа Мица и покуша да отвори министрова врата, иако он код куће не прима, тешко с њом могу да се изборе присутни мушки ликови, па и сам Арса (Тибор Ембер). Овај глумачки и брачни пар одлично функционише и на сцени, па су реакције, говори и реплике сасвим спонтани и природни.

– Признајем да сам уживала када ступим на сцену. Обожавам ову госпа

